

Bilag 7.STATENS DIREKTORAT
FOR
ARBEJDSANVISNINGEN
OG
ARBEJDSLØSHEDSFORSIKRINGEN

København K., den 14. Juli 1931.

Til Socialministeriet.

I Skrivelse af 25. f. M. (I. K. J. Nr. 136/1931) har det høje Ministerium med Fremsendelse af Beretningen fra det af Socialministeren nedsatte Udvalg angaaende Arbejdshjem og Herberger for hjemløse udbedt sig Direktoratets Udtalelse med Hensyn til Spørgsmaalet om Løsningen af de i Beretningen omhandlede Opgaver, forsaavidt angaar saadanne hjemløse, der maatte egne sig til regelmæssigt Arbejde.

Saaledes foranlediget skal man, forsaavidt angaar Besvarelsen af det stillede Spørgsmaal: Samarbejde med den offentlige Arbejdsanvisning for saadanne hjemløse, der maatte egne sig for regelmæssigt Arbejde, udtale, at man ganske kan tiltræde Ministeriets Opfattelse i saa Henseende.

Direktoratet er dog af den Formening, at Samarbejdet med den offentlige Arbejdsanvisning bør ske paa den Maade, at vedkommende Bestyrer af Arbejdshjemmet eller Herberget, naar han skønner, at der blandt den heromhandlede Kategori af hjemløse findes Personer, som efter en Tids Ophold paa Hjemmet/Herberget og der har været arbejdsbeskæftiget skønnes skikkede til at genoptage normalt Arbejde og til iøvrigt at færdes mellem ordinært arbejdende Mennesker, giver Indberetning til Direktoratet med nærmere angivne Oplysninger om paagældende, altsaa saadanne, som bl. a. kan tjene som Vejledning ved Bedømmelsen af, hvad Arbejdsanvisningen eventuelt kunde anvise dem Arbejde ved. Direktoratet vil da sætte sig i Forbindelse med det Arbejdsanvisningskontor, som skønnes bedst egnet til at beskæftige sig med at søge passende Beskæftigelse for paagældende, og nærmere Meddelelse vil da tilgaa Bestyreren. Det forudsættes — og maa findes heldigst — at de paagældende kan forblive paa Hjemmet/Herberget i hvert Fald nogen Tid, efter at Direktoratet er anmodet om Assistance til at skaffe paagældende hjemløse Arbejde, dels for at paagældende kan findes, dels for at paagældende kan undgaa at falde tilbage paa sin vagabonderende Tilværelse, saaledes at Egnetheden for regelmæssigt Arbejde i Mellemtiden nedsættes.

Naar Direktoratet maatte ønske at have Haand i Hanke med Sagen, er det dels under Hensyn til, at fornøden Instruktion kan gives vedkommende Arbejdsanvisningskontor i det enkelte Tilfælde, dels Hensynet til de Vanskeligheder, der for den offentlige Arbejdsanvisning kan komme til at foreligge ved at beskæftige sig med Anvisning af Arbejdskraft af heromhandlede Kategori.

Selv om Direktoratet saaledes i det store og hele meget gerne vil yde sin Bistand til Løsning af heromhandlede Spørgsmaal, finder man dog Anledning til at henlede Opmærksomheden paa, at Anvisning af Arbejde til herommeldte Kategori af arbejdssøgende bør ske under Hensyntagen til den store Kreds af arbejdssøgende, der trods en ofte langvarig Arbejdsløshed ikke blot har fremskaffet Kontingenter